

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

STAMAT Nicolae XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.07.2019 – 10.09.2019;

Instanța de apel: 13.12.2019 – 03.03.2020;

Instanța de recurs: 15.07.2020 – 12.08.2020.

Asupra recursului ordinar, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediu Buiucani, din 10.09.2019, Stamat Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal și, în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de a ocupa funcții și de a exercita activitate ce ține de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei principale pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani, cu stabilirea obligațiilor de a nu-și schimba reședința sau domiciliul fără consimțământul organelor competente și să participe la programe de probațiune.

S-a dispus încasarea din contul lui Stamat Nicolae în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 5320 lei.

Telefonul mobil „Huawei CUN-L01”, cu IMEI 869785028580922, a fost supus confiscării speciale în beneficiul statului.

Un pachet cu substanța stupefiantă PVP cu cantitatea de 0,319 gr. ce se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delictive al DP mun. Chișinău, a fost supus nimicirii.

Documentele recunoscute ca mijloace materiale de probă de păstrat la materialele dosarului.

Celelalte corpuri delictive de păstrat în camera de păstrare al DP mun. Chișinău, în cadrul cauzei penale disjuncte nr. 2018890398.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în procedura stipulată de art. 364¹ Cod de procedură penală*, a constatat că, Stamat Nicolae, în perioada de timp august 2018 până la 20 martie 2019, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu persoane la moment necunoscute de organul de urmărire penală, toți urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, în vederea obținerii unui profit, având un plan bine premeditat, fiecare împărțindu-și rolurile între ei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, în circumstanțe la moment nestabilite de timp și loc, au procurat pentru realizare droguri, după care le-au transportat, păstrat și realizat pe întreg teritoriul municipiului Chișinău, diferitor persoane necunoscute. În scopul realizării intențiilor infracționale, Stamat Nicolae împreună și de comun acord cu alte persoane la moment necunoscute de organul de urmărire penală, pentru a camufla acțiunile sale, închiriau apartamente temporare în mun. Chișinău, în care desfășurau activități ilegale de porționare și păstrare a drogurilor, după care le înstrăinau nemijlocit consumatorilor de droguri sau prin intermediul magazinelor online de distribuire a drogurilor cu ajutorul diferitor aplicații de internet, transmițând eventualilor cumpărători locația prin telefoane GSM sau alte aparate conectate la internet, primind în prealabil sume de bani în numerar sau prin intermediul portmoneelor electronice.

Ca urmare a măsurilor speciale de investigație, în cadrul achiziției de control, de pe aplicația „Telegram”, unde ultimul comercializa droguri, a fost procurată o cantitate de substanță asemănătoare cu substanță stupefiantă, pa care a fost dispuse expertiza judiciară.

Conform raportului de expertiză 34/12/1-R-5332 din 18.01.2019, s-a stabilit că substanța cu aspect de pulbere de culoare albă din pachetul de tip zip-lock, ridicat la 22.11.2018 în rezultatul acțiunilor de urmărire penală de la agentul sub acoperire, reprezintă substanța stupefiantă PVP. Cantitatea substanței stupefiante (PVP) în pachetul din polimer incolor de tip zip-lock – constituie 0,319g, care conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, privind aprobarea listelor substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, (poziția 148), reprezintă cantități mari.

Aceste acțiuni ale lui Stamat Nicolae au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal – *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, adică circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, prin păstrare, transportare, înstrăinare, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, săvârșită de mai multe persoane, în proporții mari.*

3. Împotriva sentinței, procurorul în Procuratura municipiu Chișinău, Oficiul Principal, Vitalie Lungu a declarat apel prin ca a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care lui Stamat Nicolae să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități în domeniul

circulației de droguri, etnobotanice sau analoagelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat că pedeapsa aplicată este prea blândă, or s-a atentat la relațiile sociale referitoare la sănătatea publică și conviețuirea socială, și infracțiunea se califică ca una gravă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020 a fost respins ca nefundat apelul și menținută sentința.

4.1. Instanța de apel a conchis că prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, procedura nefiind viciată și în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală. Instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția.

La capitolul individualizării pedepsei s-a reținut că instanța și-a argumentat riguros soluția, ținând cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal și corect a fost apreciată categoria, quantumul și modalitatea de executare a pedepsei, or fapta săvârșită se atribuie la categoria celor grave, inculpatul anterior nu a fost condamnat și a recunoscut vina.

Modalitatea de executare a pedepsei aleasă de prima instanță, este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse și personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia, nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

Deci, Stamat Nicolae nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținând-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei – perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

5. Criticând decizia pentru netemeinicie, recurs ordinar a declarat procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, solicitând casarea parțială a deciziei cu adoptarea unei hotărâri prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință apărătorul Țurcan Vasile, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat și argumentând că instanța de apel, rejudecând cauza s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, corect a încadrat acțiunile făptuitorului, și a apreciat fiecare probă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

În lumina jurisprudenței CtEDO, motivarea unei hotărâri judecătorești are în mod deosebit scopul de a demonstra părții că a fost ascultată și astfel să contribuie la o mai bună acceptare a deciziei (hotărârea *Taxquet versus Belgia*).

Dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală prevede că instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, însă Colegiul analizând decizia atacată, conchide că nici un temei prevăzut de norma menționată, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Distinct de aceste considerente, Colegiul atestă că recurentul critică decizia instanței de apel și sub aspectul greșitei individualizării a pedepsei aplicate, temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Referitor la motivele invocate de recurent în acest sens, Colegiul menționează că, potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, Colegiul penal constată că instanța de apel preluând soluția primei instanțe, a indicat detaliat la motivele ce au determinat această preluare și s-a expus asupra corectitudinii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, cu referire la modalitatea de executare a pedepsei, or, chiar dacă infracțiunea comisă se atribuie la categoria celor grave, interdicția legală lipsește și inculpatul la locul de trai și muncă se caracterizează pozitiv, are familie și un copil minor la întreținere, nu are antecedente penale, sincer se căiește și după comiterea infracțiunii, s-a pus pe calea corijării.

Un alt aspect important care a fost luat în considerație de către instanțele de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului, este faptul că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece Stamat Nicolae a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și potrivit alin. (8) *„inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare...”*

Astfel, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, Colegiul reține că, instanța de apel just a considerat că corectarea inculpatului este posibilă fără privarea de libertate, menținând suspendarea condiționată a executării pedepsei principale.

De asemenea, procurorul solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse mai aspre, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Colegiul constată, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Motivele recurentului nu și-au găsit confirmarea, recursul conține invocări identice cu apelul declarat de acuzare, asupra cărora instanța de apel s-a expuse în

mod argumentat asupra acestora (vezi în acest sens p. 4.1 a prezentei hotărâri), soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune (hotărârea CtEDO *García Ruiz versus Spania*), și noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (hotărârea CtEDO *Boldea versus România*).

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Stamat Nicolae XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 03 septembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion